

Competencies of School Administrators Affecting The Success of Academic Administration in Schools under Suratthani Primary Educational Service Area Office 2

Duanghatai Sukmuang

Division of Educational Management, Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

E-mail: s64561802064@ssru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-2408-6712>

Received 19/10/2024

Revised 25/10/2024

Accepted 25/11/2024

Abstract

Background and Aims: The success of academic administration requires the competencies of effective educational administrators, which can be applied in both public and private sectors. Currently, the competencies of educational administrators are widely applied in academic administration. The objective of this research is to study 1) The competency level of educational administrators and the level of success in academic administration of the Surat Thani Primary Educational Service Area Office 2. 2) Factors related to the competencies of educational administrators affecting the success of academic administration in the Surat Thani Primary Educational Service Area Office 2. 3) The relationship between the competencies of educational administrators and the success of academic administration in the Surat Thani Primary Educational Service Area Office 2. and 4) The competencies of educational administrators that influence the success of academic administration in the Surat Thani Primary Educational Service Area Office 2.

Methodology: The sample used in this research includes Educational administrators, Teachers under the Surat Thani Primary Educational Service Area Office 2, totaling 317 people. Determine the sample size according to the table of Krejcie and Morgan. Then, conduct sampling using stratified random sampling based on school size. The research instrument used is a 5-point (Rating Scale) questionnaire. It has a reliability value of .967. Data analysis was conducted by calculating frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient and analyze multiple regression in a stepwise manner.

Results: The research findings revealed that 1) The overall average competency of educational administrators is at a high level. 2) The overall average success of academic administration in educational institutions is at a high level. 3) The competencies of educational administrators in terms of good service, motivation, self-development, a focus on performance outcomes, and knowledge are positively correlated with the success of academic administration at a high level, with statistical significance at the .05 level. 4) The results of the multiple regression analysis that It was found that the competencies of educational administrators in terms of good service factors, motivation, self-development, a focus on performance outcomes, and knowledge have an impact on the success of academic administration in educational institutions, with a predictive ability (R^2) of 0.161.

Conclusion: The study results found that the competencies of educational administrators are significantly correlated with the academic administration of educational institutions under the Surat Thani Primary Educational Service Area Office 2 at the .05 level of statistical significance. Therefore, educational administrators should prioritize the development of their competencies in various areas, including good service, self-development, knowledge, motivation, and a focus on performance outcomes. To build confidence among personnel, students, parents, the community, and society regarding the educational institution, ensuring that the institution can provide education effectively.

Keywords: Competencies; School Administrators; Academic Administration; The Success of Academic Administration; Educational Institutions

สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ดวงหทัย สุขเมือง

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ จำเป็นต้องอาศัยสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในภาครัฐและเอกชน ปัจจุบันสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษานำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการอย่างกว้างขวาง การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาและระดับความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 2) ปัจจัยเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 และ 4) สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 317 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามขนาดโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .967 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริการที่ดี แรงจูงใจ การพัฒนาตนเอง การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และความรู้เกี่ยวกับความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่าสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านปัจจัยด้านการบริการที่ดี แรงจูงใจ การพัฒนาตนเอง การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และความรู้ ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาความสามารถในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.161

สรุปผล: ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะในด้านต่าง ๆ ของตนเอง ทั้งในด้าน การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง ความรู้ แรงจูงใจการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อบุคลากร ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมที่มีต่อสถานศึกษาเพื่อยืนยันว่าสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: สมรรถนะ; ผู้บริหาร; การบริหารงาน; ความสำเร็จการบริหารงาน; สถาบันศึกษา

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566–2570) มีวัตถุประสงค์ ด้านการศึกษา โดยมีการยกระดับมาตรฐานการศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรม การเรียน รวมถึงการพัฒนาพื้นที่นวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างด้านการศึกษา ทำให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระควบคู่กับมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น รวมถึงการส่งเสริมภาคีการพัฒนาเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษาและการเรียนรู้มากขึ้น โดยเฉพาะการจัดการอาชีวศึกษาและการอุดมศึกษาในหลายรูปแบบ อาทิ การจัดการศึกษา ทวิภาคี สหกิจศึกษา รวมถึงความพยายามในการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยค้นหาเด็กและผู้เรียนที่ด้อยโอกาส และจัดสรรเงินอุดหนุนผ่านกลไกของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ตลอดจนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมถึงรัฐพึงให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ส่งผลให้มีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษามีความคล่องตัวและสอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลงมากยิ่งขึ้น (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี, 2565: 121)

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์กร โดย McClelland (1999: 74) กล่าวว่าสมรรถนะ คือ บุคลิกลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายใต้ตัวบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้บุคคลนั้น สร้าง ผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในงาน สอดคล้องกับธวัชชัย แสนดวง (2565: 41-43) กล่าวว่า บุคลิกลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ความสามารถ ทักษะคิดความเชื่อและ อุปนิสัยของแต่ละบุคคล สามารถวัดหรือสังเกตได้จากพฤติกรรมการทำงานที่แสดงออกมาให้เห็น และหมายความว่าสมรรถนะรวมถึงระดับของความสามารถในการปรับใช้กระบวนการทัศน์เพื่อการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ประกอบด้วย 8 สมรรถนะ 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) การบริการที่ดี 3) การพัฒนาตนเอง 4) การทำงานเป็นทีม 5) การวิเคราะห์และสังเคราะห์ 6) การสื่อสารและจูงใจ 7) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร และ 8) การมีวิสัยทัศน์ ดังนั้น สมรรถนะ มีความสำคัญต่อบุคลากร สถานศึกษาและสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานและความสำเร็จของสถานศึกษา หากสถานศึกษาใดมีผู้สมรรถนะสถานศึกษานั้นย่อมเป็น สถานศึกษาที่มีสมรรถนะไปด้วย ซึ่งสะท้อนได้ว่า สมรรถนะหรือขีดความสามารถนั้น เป็นสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน ตัวตนของแต่ละบุคคล และจะแสดงออกมาเมื่อมีบางสิ่งบางอย่างมากระตุ้นเพื่อให้แสดงขีดความสามารถนั้น ออกมา โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษาแต่ละคนจะมีคุณลักษณะเฉพาะตัวและสมรรถนะในด้านการปฏิบัติงานที่ แตกต่างกันไป ซึ่งเราจะสามารถวัดและประเมินผลได้จากผลการปฏิบัติงานจากการบริหารงานทั้ง 4 ฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ซึ่งจะสะท้อนออกมาในรูปแบบของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของผู้เรียน ที่จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงระดับคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา (ขวัญชนก แซ่โค้ว, 2565: 4)

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญยิ่งของการบริหารการศึกษา เพราะเป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับการให้ความรู้เป็นงานหนึ่งที่ตั้งอยู่ในขอบข่ายและภารกิจของการบริหารการศึกษา ที่ประกอบด้วยงานต่าง ๆ จำนวนหลายงานด้วยกัน การดำเนินงานด้านวิชาการจึงต้องปฏิบัติในลักษณะของการบริหารที่เรียกว่า การบริหารงานวิชาการ จากการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทำให้สถานศึกษาสามารถบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุน

การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (สมยศ คงสิน, 2559: 142) ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนต้องมีความรู้ความสามารถ ทักษะคติ และทักษะการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเนื่องจากผู้บริหารโรงเรียนถือเป็นความสำเร็จที่สำคัญของโรงเรียน (Mustamin Yasis MA, 2012: 14)

ความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนได้รับอิทธิพลอย่างมากจากการผสมรวมแนวทางการเรียนรู้แบบองค์รวมที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติของมนุษย์ Rasri et al. (2024) เน้นย้ำว่าแนวทางดังกล่าวซึ่งผสมผสานมิติทางปัญญา อารมณ์ และการปฏิบัติ จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ สติปัญญาทางอารมณ์ และความสามารถในการแก้ปัญหาในโลกแห่งความเป็นจริง การนำวิธีการเหล่านี้มาใช้ในการบริหารงานวิชาการช่วยให้แนวทางการศึกษามีความเกี่ยวข้องและสามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิตของนักเรียน ส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวและการเติบโตส่วนบุคคล โปรแกรมการศึกษาที่มีชื่อเสียง เช่น มอนเตสซอรี และเรจิโอเอมีเลียเป็นตัวอย่างของการนำหลักการเหล่านี้ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการพัฒนาที่รอบด้าน นอกจากนี้ การทำความเข้าใจผลกระทบของสถานการณ์ทางสังคมวิทยาและลักษณะทางจิตวิทยาต่อพฤติกรรม การเรียนรู้ของนักเรียนถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ Kamkankaew (2024) เน้นย้ำว่าสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวกและความสัมพันธ์ที่สนับสนุนช่วยเพิ่มความอยากรู้และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนได้อย่างมาก การส่งเสริมสภาพแวดล้อมดังกล่าวช่วยให้ผู้บริหารด้านวิชาการสามารถปรับปรุงแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ จึงมีส่วนสนับสนุนต่อความสำเร็จโดยรวมของสถาบันการศึกษา

ผลการศึกษาข้อมูลด้านการบริหารงานวิชาการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า การประเมินคุณภาพการศึกษาโดยวัดจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (Ordinary National Education Test : O-NET) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2565 มีคะแนนเฉลี่ยใน 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ 3 รายวิชา ที่ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศ คือ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาวิทยาศาสตร์ คิดเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ดังนี้ คือ วิชาภาษาไทยคิดเป็นร้อยละ 54.91 วิชาคณิตศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 26.52 วิชาวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 38.08 และวิชาภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 32.09 รวมทั้ง 4 รายวิชาคิดเป็นร้อยละ 37.90 สืบเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูในการใช้สื่อและเทคโนโลยี ไม่เพียงพอไม่ทันสมัย ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของโลกในยุคปัจจุบันในเรื่องของสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีที่ล้ำสมัยและมีราคาสูง จึงเป็นผลให้ทางโรงเรียนหรือทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ยังไม่สามารถจัดสรรงบประมาณสนับสนุนได้เท่าเทียมและทั่วถึง ตลอดจนการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ไม่มีความต่อเนื่อง เนื่องจากการสับเปลี่ยนตำแหน่งบ่อยครั้ง ปัญหาดังกล่าวข้างต้นนั้น อาจมีความเกี่ยวเนื่องกับสมรรถนะของผู้บริหารด้วย และในช่วงรอยต่อของการมารับตำแหน่งใหม่ทำให้ขาดการบริหารงานจากผู้บริหารสถานศึกษา รวมไปถึงการปรับตัวของผู้มารับตำแหน่งใหม่กับครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน ในการทำงานที่ลงตัว จึงส่งผลให้การบริหารงานในสถานศึกษายังคงมีปัญหาและยังขาดประสิทธิภาพ หากผู้บริหารนำความรู้เรื่องสมรรถนะผู้บริหารไปใช้บริหารจัดการด้านงานวิชาการในสถานศึกษา จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารครู บุคลากร และนักเรียน เพราะการบริหารจัดการการเรียนรู้ ผู้บริหารวิชาการควรต้องเป็นผู้รู้เรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ผู้นำในการศึกษาหาความรู้ การพัฒนาตนเองให้มี

ความรู้ใหม่มากำหนดวิธีการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติหน้าที่ อีกทั้งยังต้องสามารถแบ่งปันความรู้ให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน (นางสาวกัญญ์ ชุ่มชนะ, สัมภาษณ์, เมษายน 10, 2566)

จากที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่จะส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารให้มีสมรรถนะที่จะส่งผลสำเร็จต่องานวิชาการ และพัฒนางานด้านวิชาการเพื่อเพิ่มและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2
2. เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2
4. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

การทบทวนวรรณกรรม

พิชญ์สินี โกชนกุล (2564) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของครูในโรงเรียนที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผลการวิจัยพบว่า ระดับสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และการใช้สมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 โดยผู้บริหารควรมีการสื่อสารที่ชัดเจนและหลากหลายรูปแบบ มีการสร้างทีมงานที่มีคุณภาพนำนวัตกรรม เทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ในองค์กร เพื่อแก้ไขปัญหา และพัฒนาองค์กรได้อย่างเหมาะสมผู้บริหารมีการพัฒนาตนเอง เรียนรู้ที่จะปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งมีความยืดหยุ่นตาสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้บริหารควรมีการวางแผนกลยุทธ์ โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ สร้างเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ และการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

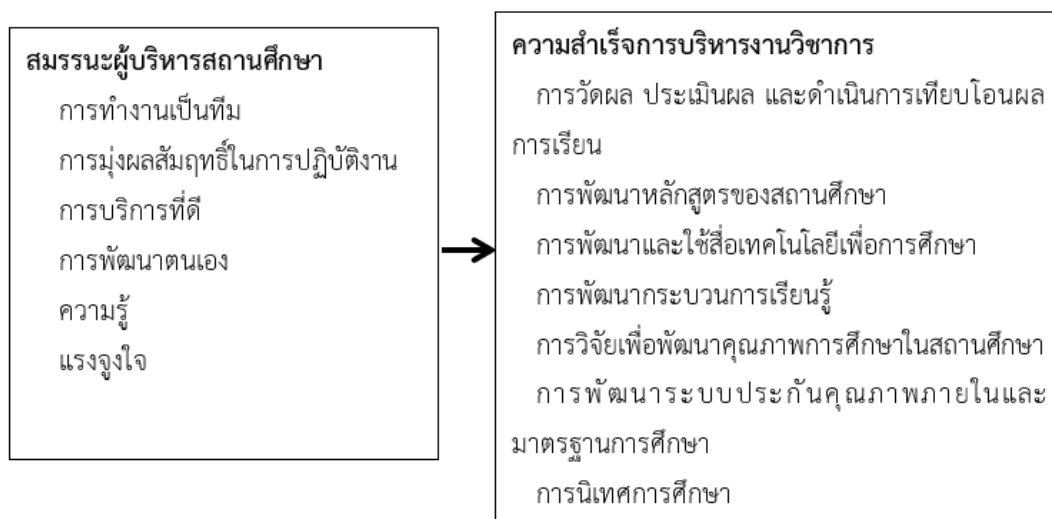
อุมพร บรรจงเสนา ณ อยุธยา (2562) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมสมรรถนะของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ การบริการที่ดี การทำงาน เป็นทีมการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และการพัฒนาตนเอง และสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

สุระศักดิ์ พอกสูงเนิน (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่าการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยตามลำดับกับสถานศึกษาอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษา และด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

พิพัฒน์ พันธ จันทรมณี (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่าสมรรถนะหลักของผู้บริหาร ด้านการมีคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 รวมทั้งสิ้น 1,754 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี

เขต 2, 2565: 8) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน และครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 จำนวน 317 คน โดยคำนวณจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970: 607-610) การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรโดยเทียบบัญญัติไตรยางค์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

ตอนที่ 2 สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 บันทึกเสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

3.2 นำหนังสือเสนอต่อสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณา เสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลกับครูกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งนัดวันรับแบบสอบถามกลับคืน

3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ สำหรับนำไปใช้ในการจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 317 ฉบับ นำไปจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้สถิติดังต่อไปนี้ คือ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1) ค่าความถี่ (frequency) 2) ค่าร้อยละ (percentage) 3) ค่าเฉลี่ย (mean) 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 1) ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แบบสอบถาม 2) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) 3) การทดสอบสมมติฐานการวิจัยใช้วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Correlation Coefficient) และวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตำแหน่งครูผู้สอน จำนวน 294 คน (ร้อยละ 92.74) มีประสบการณ์ในการทำงาน 1-10 ปี จำนวน 200 คน (ร้อยละ 63.09) ส่วนใหญ่ เพศหญิง จำนวน 215 คน

(ร้อยละ 67.82) ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 184 คน (ร้อยละ 58.04)โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 228 คน (ร้อยละ 71.92)

2. ผลการศึกษาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเป็นลำดับแรก คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการบริการที่ดี ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านแรงจูงใจ และด้านความรู้ ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะหลักของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
- การทำงานเป็นทีม	4.41	0.62	มาก
- การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	4.41	0.30	มาก
- การพัฒนาตนเอง	4.43	0.27	มาก
- การบริการที่ดี	4.43	0.26	มาก
- ความรู้	4.26	0.27	มาก
- แรงจูงใจ	4.28	0.28	มาก
ภาพรวม	4.37	0.17	มาก

3. ผลการศึกษาความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก คือ การนิเทศการศึกษา รองลงมา คือ การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

ความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
- การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน	4.40	0.35	มาก
- การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา	4.36	0.29	มาก

ความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
- การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.41	0.28	มาก
- การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.36	0.25	มาก
- การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา	4.38	0.27	มาก
- การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	4.38	0.30	มาก
- การนิเทศการศึกษา	4.42	0.29	มาก
ภาพรวม	4.38	0.13	มาก

4. ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = .210$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่า มีความสัมพันธ์กับทุกด้านในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงตามลำดับ คือสมรรถนะการบริการที่ดี ($r_{x,y} = .276$) ด้านการพัฒนาตนเอง ($r_{x,y} = .205$) ด้านความรู้ ($r_{x,y} = .191$) และด้านที่มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม ($r_{x,y} = .380$)

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X
X_1	1						
X_2	0.280*	1					
X_3	0.111*	0.231*	1				
X_4	0.046	0.177*	0.286*	1			
X_5	0.008	0.019	0.038	0.164*	1		
X_6	0.026	0.016	0.010	0.465*	0.170*	1	
Y	0.016	0.045	0.205*	0.276*	0.191*	0.020*	0.210*

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $*p \leq .05$

5. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 คือ สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาด้านการบริการที่ดี (x_4) แรงจูงใจ (x_6) การพัฒนาตนเอง (x_3) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน (x_2) และความรู้ (x_5) เป็นตัวแปรที่ได้รับเลือกเข้าสมการถดถอย และสามารถอธิบายความผันแปร ความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.161 ซึ่งแสดงว่า ปัจจัยด้านการบริการที่ดี แรงจูงใจ การพัฒนาตนเอง การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน และความรู้ ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาและสามารถทำนาย ความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ได้ร้อยละ 16.10 โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

$$\hat{Y} = 3.116 + 0.115 (X_4) + 0.090 (X_6) + 0.088 (X_3) + 0.055 (X_2) + 0.058 (X_5)$$

$$Z = 0.216 (Z_4) + 0.183 (Z_6) + 0.165 (Z_3) + 0.122 (Z_2) + 0.116 (Z_5)$$

ตารางที่ 4 สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2

สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา	b	Std. Error	Beta	t	Sig
Constant	3.116	0.206		15.140	0.000*
การบริการที่ดี (X_4)	0.115	0.029	0.216	3.974	0.000*
แรงจูงใจ (X_6)	0.090	0.026	0.183	3.534	0.000*
การพัฒนาตนเอง (X_3)	0.088	0.027	0.165	3.058	0.000*
การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน(X_2)	0.055	0.024	0.122	2.308	0.022*
ความรู้ (X_5)	0.058	0.026	0.116	2.208	0.028*
R = 0.401, $R^2 = 0.161$, SEE = 0.128, F = 12.441, Sig. = 0.000 * = P < 0.000					

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ *p ≤ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปราย ดังนี้

1. สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญที่ขับเคลื่อนการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีความรู้ความสามารถที่แสดงออกในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้การขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ พรพลี ตรีประภากร (2564: 22) ได้กล่าวว่า สมรรถนะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายขององค์กร สมรรถนะเป็นกลุ่มพฤติกรรมในการทำงาน อันประกอบด้วยความรู้ เจตคติหรือคุณลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดในตำแหน่งงานนั้น ๆ ทั้งนี้ สมรรถนะจะต้องสามารถวัดได้ สังเกตได้ และสามารถพัฒนาได้ด้วยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิชญ์สินี โภชนกุล (2564: 209) ได้ศึกษาสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของครูในโรงเรียนที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ผลการวิจัยพบว่า ระดับสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ทั้งในภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผู้บริหารควรมีการวางแผนกลยุทธ์ โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ สร้างเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ และการดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ซึ่งในทุกสมรรถนะของผู้บริหารข้างต้นมีความเชื่อมโยงกัน

2. ความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะจุดมุ่งหมายของการบริหารวิชาการอยู่ที่การสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการงานวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน ความสำเร็จของโรงเรียนมักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวนักเรียน ดังนั้น คุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน การบริหารด้านวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญของผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องรับผิดชอบในการใช้หลักการในการบริหารงานด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุระศักดิ์ พอกสูงเนิน (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยตามลำดับกับสถานศึกษาอื่นด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคลรอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษาและด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 พบว่าสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.210 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของวุฒิกัทร

พงษ์เพชร (2554: 169-170) ที่ได้ศึกษาสมรรถนะการบริหารของผู้บริหาร สถานศึกษาที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครพนม พบว่า สมรรถนะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ยังสอดคล้องกับวิจัยของ เพียว สุตรัก (2553 : 80) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี เขต 1 ผลการพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง โดยสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันสูงสุด

4. ผลการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษากับความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ด้วยสมการพหุคูณ พบว่า สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บุญชอบ พรหมนิกร (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่า สมรรถนะหลักของผู้บริหาร ด้านการมีคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน มีอิทธิพลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียน และงานวิจัยของพิพัฒน์ พันธุ์จันทร์ (2559) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 สมรรถนะหลักของผู้บริหาร ด้านการมีคุณธรรมและจริยธรรม ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนเช่นเดียวกัน ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สายใจ สีแจ้ และคนอื่น (2559) ศึกษาเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารด้านวิสัยทัศน์ ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านความรู้ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับสมรรถนะด้านความรู้ให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของคณะกรรมการการศึกษาศึกษา โดยการศึกษาความต้องการด้านการให้บริการของนักเรียน ครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง การจัดระบบข้อมูลพื้นฐานเพื่อความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้รับบริการและการสอบถามความพึงพอใจของผู้รับบริการ เช่น นักเรียน ครูผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อเสนอมาปรับปรุงพัฒนาการให้บริการ แก่ผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น โดยพิจารณาถึงความพึงพอใจและประโยชน์ที่จะเกิดแก่ผู้รับบริการและส่วนรวมเป็นสำคัญ

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนั้น ผู้บริหารควรส่งเสริมให้สถานศึกษานำสาระกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษาไปจัดทำรายวิชาพื้นฐาน หรือรายวิชาเพิ่มเติม มีการจัดทำรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำไว้และนำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาและชุมชนมาเป็นข้อมูลจัดสาระการเรียนรู้

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษากับความสำเร็จการบริหารงานวิชาการ ของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความสัมพันธ์กันทางบวก ดังนั้น ในการเตรียมและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นผู้บริหารสถานศึกษาควรนำสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ไปเป็นแนวทางพัฒนาผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาสมรรถนะในด้านต่าง ๆ ของตนเอง ทั้งในด้านการบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง ความรู้ แรงจูงใจการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อบุคลากร ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมที่มีต่อ สถานศึกษาเพื่อยืนยันว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุเกี่ยวกับปัจจัยการจัดโครงสร้างองค์การ แรงจูงใจ บรรยากาศ องค์การ และการใช้เทคโนโลยีในการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 เพื่อเป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยสาเหตุใดส่งผล ทางตรง หรือปัจจัยสาเหตุใดส่งผลทางอ้อม

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อเก็บข้อมูลในเชิงลึกและได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นกับ สถานศึกษาที่มีขนาดและคุณภาพที่แตกต่างกันไป เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารของ ผู้บริหารสถานศึกษา

2.3 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากงานวิจัยนี้พบปัจจัยที่สามารถทำนายได้เพียงร้อยละ 16.10 เพื่อได้ทราบปัจจัยเพิ่มเติมที่จะเป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ

เอกสารอ้างอิง

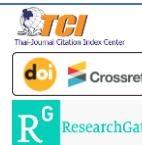
กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 3.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ขวัญชนก แสงไคว. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียน เมืองฉะเชิงเทรา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ฉะเชิงเทราเขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ธวัชชัย แสนดวง. (2565). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาใน ศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชอบ พรหมนิกร (2558). สมรรถนะหลักผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- เพียรวิ สุตรีก. (2553). ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พรวลี ตรีประภากร. (2564). สมรรถนะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิชญ์สินี โภชนกุล. (2564). การศึกษาสมรรถนะผู้บริหารในศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของครูในโรงเรียนที่ได้รับรางวัลคุณภาพแห่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBECQA) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 15(3), 109-130.
- พิพัฒน์พันธ์ จันทรมณี. (2559). สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.
- วุฒิกัทร พงษ์เพชร. (2554). สมรรถนะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาที่สัมพันธ์กับการดำเนินงานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยนครพนม.
- สมยศ คงสิน. (2559). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. 9(19), 142.
- สายใจ สีแจ้, เกจกนก เอื้อวงศ์ และนงเยาว์ อุทุมพร. (2559). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี. วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. 9(2), 255 – 269.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 (2565). ข้อมูลบุคลากรของหน่วยงานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566–2570. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

- สุระศักดิ์ พอกสูงเนิน. (2562). สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1. *บัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย*. 17(1), 43-52.
- อุมาพร บรรจงเสนา ณ อยู่ธยา. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 (ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- Kamkankaew, P. . (2024). The Impact of Sociological Situations, Psychological and Psychological-Situational Characteristics on Curious in Foreign Languages Learning Behaviors of Secondary Students of the Northern British International School. *Journal of Education and Learning Reviews*, 1(6), 11–22. <https://doi.org/10.60027/jelr.2024.808>
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), 607 – 610
- McClelland, D.C. (1999). Testing for Competence Rather than Intelligence. *American Psychologist*. 28, 1-14.
- Mustamin, Yasin MA. (2012). The Competence of School Principals: What Kind of Need Competence for School Success. *Journal of Education and Learning*. 6, 33-42.
- Rasri, W., Promduea, S. ., Bamrungchai, S. ., & Kanyarat, M. . (2024). Holistic Learning: Integrating Knowledge for Lifelong Benefit Through Natural Human Learning Processes. *Journal of Education and Learning Reviews*, 1(3), 33–44. <https://doi.org/10.60027/jelr.2024.767>

